Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Leova, judecător Vladislav Negru
Dosarul nr. 2r-515/26
(2-23077791-02-2r-12032026)

D E C I Z I E

27 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Roman Pascari

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Igor Șcheau, în interesele lui Constantin Vition,

împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Leova din 9 februarie 2026, prin care s-a admis excepția de tardivitate și s-a respins acțiunea ca fiind tardivă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Vition către S.R.L. „Investconstruct pro", intervenientul accesoriu Agenţia pentru Protecția Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei, Agenția pentru Supraveghere Tehnică privind rezoluțiunea contractului, restituirea contravalorii produsului din motivul neconformității acestuia şi repararea prejudiciului material şi moral cauzat consumatorului,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 30 mai 2023, în Judecătoria Cimișlia, sediul Leova, a fost înregistrată cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Igor Șcheau, în interesele reclamantului Constantin Vition către S.R.L.„Investconstruct Pro", S.R.L. „Super Viser", cu participarea intervenienților accesorii Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței și Agenția pentru Supraveghere Tehnică, privind rezoluțiunea contractului, restituirea contravalorii produsului ca urmare a neconformității acestuia, precum și repararea prejudiciului material și moral pretins cauzat consumatorului.

Ulterior, partea reclamantă a depus cerere de modificare a obiectului acțiunii și de concretizare a pretențiilor formulate, inclusiv sub aspectul componenței părților și al cererii privind repararea prejudiciului, fiind precizat că S.R.L. „Super Viser" urmează a avea calitatea de intervenient accesoriu.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Hâncești, sediul Leova, din 09 februarie 2026, s-a dispus excluderea din proces a intervenientului accesoriu S.R.L. „Super Viser", motivat de faptul că, potrivit informațiilor furnizate de Agenția Servicii Publice, această entitate nu figurează în Registrul de stat al persoanelor juridice.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtei S.R.L. „Investconstruct Pro”, avocatul Anatolii Toia, a înaintat cerere privind ridicarea excepției de tardivitate în temeiul art. 186[1] Cod de procedură civilă.

În motivarea excepției, s-a invocat că reclamantul nu a respectat termenul legal de notificare a viciilor bunului pretins neconform. Se susține că din materialele cauzei rezultă, că reclamantul ar fi cunoscut despre existența presupusului viciu cel târziu la data de 27.09.2022, însă notificarea prealabilă a fost expediată abia la 06.01.2023 și recepționată la 09.01.2023, adică după expirarea unui termen considerat excesiv.

Se mai invocă de către autorul excepției că, potrivit art. 1123 alin. (3) Cod civil, cumpărătorul pierde drepturile rezultate din existența viciului dacă nu notifică vânzătorul în termenul prevăzut de lege, iar conform art. 1125 alin. (2) Cod civil, în celelalte contracte decât cele de consum, notificarea trebuie realizată în termen de 2 luni de la data descoperirii viciului.

Prin urmare, pârâta susține că nerespectarea termenului legal de notificare atrage decăderea reclamantului din dreptul de a invoca viciile bunului și, respectiv, inadmisibilitatea pretențiilor formulate.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Leova din 9 februarie 2026 s-a admis cererea privind invocarea excepției de tardivitate depusă de reprezentantul pârâtei S.R.L. „Investconstruct Pro”, avocatul Anatolii Toia. S-a respins, ca tardivă, cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Vition către S.R.L. „Investconstruct pro”, intervenientul accesoriu Agenţia pentru Protecţia Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei, Agenția pentru Supraveghere Tehnică privind rezoluțiunea contractului, restituirea contravalorii produsului din motivul neconformității acestuia şi repararea prejudiciului material şi moral cauzat consumatorului. S-au anulat măsurile de asigurare a acțiunii dispuse prin încheierea Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 07 martie 2024 și menținută decizia Curții de Apel Comrat din 11 iulie 2024.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 16 februarie 2026 avocatul Igor Șcheau, în interesele lui Constantin Vition, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Leova din 9 februarie 2026, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii primei instanțe și pronunțarea unei decizii privind respingerea, ca fiind neîntemeiată şi nefondată, a excepției de tardivitate depusă de partea pârâtă în cadrul pricinii civile privind încasarea datoriei.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, partea recurentă invocă aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual de către prima instanță, precum și ignorarea circumstanțelor esențiale ale cauzei, ceea ce a condus la o soluție nelegală.

A opiniat, că instanța de fond a admis în mod nejustificat excepția de tardivitate ridicată de pârâtă și a respins acțiunea reclamantului Constantin Vition, deși în speță nu erau întrunite condițiile legale pentru aplicarea art. 1125 Cod civil.

În context a menționat, că instanța nu a ținut cont de calitatea de consumator a reclamantului și nici de faptul că neconformitatea produsului furnizat (beton) a fost tăinuită de către pârâtă, inclusiv în contextul demersurilor verbale ale reclamantului privind remedierea situației. În aceste condiții, devin incidente dispozițiile art. 1123 alin. (5) Cod civil, care exclud curgerea termenelor în caz de tăinuire a viciului, ceea ce face inaplicabile prevederile art. 1125 Cod civil în modul reținut de instanță.

A susținut, că instanța a calificat în mod eronat prevederile art. 1125 alin. (2) Cod civil ca fiind aplicabile unei situații de decădere din drepturi, deși acestea reglementează termene de notificare prealabilă, și nu termene de prescripție extinctivă. Prin urmare, excepția de tardivitate formulată de pârâtă nu putea fi reținută ca temei de respingere a acțiunii.

Mai mult, instanța nu a analizat corect incidența art. 1126 alin. (1) lit. b) Cod civil, deși acesta era aplicabil speței, având în vedere natura bunului furnizat (material de construcție) și regimul juridic specific al viciilor ascunse.

Suplimentar a indicat, că instanța de fond a ignorat, de asemenea, faptul că excepția invocată de pârâtă nu vizează o veritabilă prescripție extinctivă, ci o pretinsă nerespectare a unui termen de notificare, ceea ce nu poate conduce, în sine, la stingerea dreptului material la acțiune.

Totodată, instanța a omis să aplice corect legislația privind protecția consumatorilor, în special Legea nr. 105 din 13.03.2003, care constituie normă specială în raport cu dreptul comun și care prevalează în raporturile juridice de consum. Conform art. 18 din Lege, vânzătorul poartă răspundere pentru orice neconformitate a produsului, iar consumatorul are dreptul la reparare, înlocuire, reducerea prețului sau rezoluțiunea contractului.

De asemenea, potrivit art. 18^3 alin. (4), informarea vânzătorului despre neconformitate în termen de două luni nu atrage pierderea drepturilor consumatorului, nefiind un termen de decădere.

Prin urmare, instanța a ignorat caracterul special al reglementării și principiul prevalenței normei speciale asupra normei generale, consacrat de art. 5 din Legea nr. 100/2017 privind actele normative.

În plus, potrivit art. 391 Cod civil, termenul general de prescripție este de 3 ani, iar acțiunea a fost depusă în interiorul acestui termen, ceea ce confirmă că dreptul la acțiune nu era stins.

În ceea ce privește natura viciilor, potrivit art. 1126 alin. (1) lit. b) Cod civil, în cazul materialelor de construcție termenul de notificare este extins, iar în speță, având în vedere că betonul furnizat prezenta vicii ascunse și acestea au fost tăinuite de pârâtă, termenul de notificare curge de la data descoperirii efective a neconformității.

Astfel, consideră că instanța de fond în mod greșit a ignorat probele și argumentele privind momentul real al descoperirii viciului și a aplicat formal dispozițiile art. 1125 Cod civil, fără a analiza corect cadrul juridic incident. În consecință, soluția instanței de fond este rezultatul unei aplicări eronate a legii, al ignorării normelor speciale privind protecția consumatorului și al unei aprecieri incomplete a circumstanțelor cauzei, motiv pentru care se impune admiterea recursului și casarea hotărârii atacate.

La cererea de recurs reprezentantul pârâtei S.R.L. „Investconstruct Pro”, avocatul Anatolii Toia a prezentat referința, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de recurs, solicitînd respingerea acesteia ca nefondată și menținerea încheierii instanței de fond.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei Colegiul Civil a constatat că, încheierea recurată a fost emisă la 9 februarie 2026, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 16 februarie 2026. Astfel, Colegiul conchide că recursul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi admis, cu casarea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 424 alin. (l) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii".

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după examinarea recursului împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Potrivit prevederilor art.27 alin.(1) CPC, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

În conformitate cu prevederile art. 186^1 alin. alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. Dacă nu se dispune repunerea în termen şi/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.

Din materialele cauzei s-a stabilit că, în baza acordului intervenit între Constantin Vition și pârâți, la data de 18 noiembrie 2020, reclamantului i-a fost livrată cantitatea de 26 m^3 de beton, destinat executării lucrărilor de construcție a casei sale de locuit situate în satul

Filipeni, raionul Leova. Costul produsului, în sumă de 35 360,00 lei, a fost achitat integral de către reclamant.Conform înțelegerii părților, urma a fi livrat beton de calitatea M-250.

Ulterior livrării și utilizării betonului la turnarea planșeului construcției (nivelul I), reclamantul a constatat apariția unor deficiențe, manifestate prin fisurarea și fărâmițarea tavanului, precum și schimbarea culorii acestuia într-o nuanță gălbuie, asemănătoare nisipului, indicând o posibilă neconformitate a materialului utilizat.

În vederea verificării calității betonului furnizat, la solicitarea reclamantului, Centrul de cercetări și încercări de laborator al Institutului de Cercetări Științifice în Construcții „INCERCOM" a efectuat încercări de laborator, fiind întocmit raportul din 26 septembrie 2022.

Conform concluziilor acestui raport, în baza standardului GOST 26633-91, betonul livrat reclamantului corespunde clasei M-150, fiind de o calitate inferioară celei contractate (M-250).

Raportul de încercări a fost recepționat de către reclamant la data de 27 septembrie 2022, fapt confirmat prin semnătura acestuia în actul de predare-primire.

Ulterior, la data de 06 ianuarie 2023, reclamantul a expediat către pârâți cereri prealabile, prin care a solicitat restituirea contravalorii produsului din motivul neconformității acestuia, precum și repararea prejudiciului material și moral cauzat (f.d. 91-92; 94-95, vol. I).

La data de 30 mai 2023, reclamantul Constantin Vition s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către S.R.L.„Investconstruct Pro", S.R.L. „Super Viser", intervenienți accesorii Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței și Agenția pentru Supraveghere Tehnică, privind rezoluțiunea contractului, restituirea contravalorii produsului ca urmare a neconformității acestuia, precum și repararea prejudiciului material și moral pretins cauzat consumatorului.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtei S.R.L. „Investconstruct Pro", avocatul Anatolii Toia, a înaintat cerere privind ridicarea excepției de tardivitate în temeiul art. 186[1] Cod de procedură civilă.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Leova din 9 februarie 2026 s-a admis cererea privind invocarea excepției de tardivitate depusă de reprezentantul pârâtei S.R.L. „Investconstruct Pro", avocatul Anatolii Toia. S-a respins, ca tardivă, cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Vition către S.R.L. „Investconstruct pro", intervenientul accesoriu Agenţia pentru Protecția Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei, Agenția pentru Supraveghere Tehnică privind rezoluțiunea contractului, restituirea contravalorii produsului din motivul neconformității acestuia şi repararea prejudiciului material şi moral cauzat consumatorului.

În motivarea încheierii recurate, instanța de fond a reținut că reclamantul ar fi pierdut drepturile rezultate din existența viciului bunului, întrucât nu ar fi notificat vânzătorul despre descoperirea acestuia în termenul prevăzut de art. 1125 Cod civil, respectiv în termen de 2 luni.

Pornind de la această premisă, prima instanță a concluzionat că cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Igor Șcheau, în interesele reclamantului Constantin Vition a fost formulată cu depășirea termenului de prescripție extinctivă. În consecință, instanța a considerat că dreptul subiectiv al reclamantului la apărare pe calea acțiunii civile este stins, motiv pentru care a respins acțiunea ca fiind tardivă, fără a proceda la examinarea fondului cauzei.

Evaluând soluția primei instanțe prin prisma circumstanțelor de fapt și de drept reținute, Colegiul constată că admiterea excepției de tardivitate s-a realizat în baza unei interpretări eronate a normelor legale incidente, în special prin confundarea instituției prescripției extinctive cu cea a termenului de decădere reglementat de dispozițiile art. 1125 Cod civil.

În acest sens, Colegiul reține că termenul de notificare instituit de art. 1125 Cod civil constituie un termen de decădere din dreptul cumpărătorului de a invoca garanția pentru vicii, având ca finalitate asigurarea stabilității raporturilor juridice și protejarea vânzătorului împotriva unor pretenții tardive. Prin natura sa, decăderea reprezintă o sancțiune severă, care conduce la pierderea dreptului material neexercitat în termenul legal, motiv pentru care aplicarea acesteia trebuie realizată cu maximă rigoare și numai în condițiile în care sunt întrunite toate cerințele prevăzute de lege.

Termenul de decădere reprezintă o sancțiune de drept material sau procedural, constând în pierderea dreptului de a exercita o anumită prerogativă în cazul neexercitării acesteia în termenul stabilit de lege. Spre deosebire de prescripția extinctivă, care stinge dreptul material la acțiune, decăderea operează, de regulă, de plin drept și nu este susceptibilă de suspendare sau întrerupere, decât în cazurile expres prevăzute de lege. Această distincție implică regimuri juridice diferite, atât sub aspectul modului de aplicare, cât și al efectelor juridice produse.

Or, în speță, instanța de fond a examinat cauza exclusiv prin prisma prescripției extinctive, în temeiul art. 186[1] Cod de procedură civilă, fără a analiza corect natura juridică a termenului incident și fără a stabili în mod riguros momentul de început al curgerii acestuia.

În acest context, Colegiul subliniază că termenul de decădere nu poate fi aplicat în mod formal și automat, fără verificarea prealabilă a momentului de la care începe să curgă și a împrejurărilor concrete în care partea a luat cunoștință de viciul invocat. Regula în materia garanției pentru vicii este că termenul începe să curgă de la data descoperirii efective a viciului sau de la momentul la care acesta putea fi descoperit, cu exercitarea unei diligențe rezonabile.

Sub acest aspect, Colegiul reține că momentul relevant pentru curgerea termenului nu este data livrării betonului (18 noiembrie 2020), ci data la care reclamantul a cunoscut sau trebuia să cunoască existența și natura viciului. Din materialele cauzei rezultă că neconformitatea betonului a fost stabilită cu certitudine doar în urma efectuării expertizei de laborator din 26 septembrie 2022, raportul fiind recepționat de reclamant la data de 27 septembrie 2022.

Prin urmare, această dată reprezintă momentul obiectiv al cunoașterii viciului, de la care reclamantul a avut posibilitatea reală de a formula pretenții fundamentate. A considera că termenul ar fi început să curgă anterior acestui moment ar echivala cu impunerea unei obligații imposibil de realizat, respectiv notificarea unui viciu neconfirmat și neindividualizat.

În continuare, Colegiul constată că reclamantul a formulat notificările prealabile la data de 06 ianuarie 2023 și a depus cererea de chemare în judecată la data de 30 mai 2023, ceea ce denotă o conduită diligentă, raportată la momentul constatării efective a neconformității.

În aceste condiții, nu poate fi reținută depășirea termenului de decădere într-o manieră care să justifice respingerea acțiunii ca tardivă, cu atât mai mult cu cât instanța de fond nu a analizat natura viciului invocat, respectiv dacă acesta este aparent sau ascuns. Or, în cazul viciilor ascunse, termenul de notificare începe să curgă de la descoperirea efectivă a acestora, iar nu de la momentul livrării bunului.

Mai mult, aplicarea mecanică a sancțiunii tardivității, fără o analiză efectivă a circumstanțelor concrete ale cauzei, contravine principiului accesului efectiv la justiție, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și obligației instanței de a asigura un echilibru just între cerințele de celeritate și dreptul părților la examinarea fondului cauzei.

În consecință, Colegiul conchide că instanța de fond a făcut o aplicare greșită a normelor de drept material și procesual, calificând în mod eronat situația drept o problemă de prescripție extinctivă și respingând acțiunea ca tardivă, fără a analiza în mod real fondul pretențiilor deduse judecății.

Având în vedere că excepția de tardivitate a fost admisă în mod nejustificat, Colegiul va dispune admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond și respingerea cererea privind excepția de tardivitate, cu remiterea cauzei spre rejudecare instanței de fond.

La rejudecare, instanța de fond urmează să respecte principiile contradictorialității și egalității armelor, să asigure administrarea completă și nemijlocită a probelor, să le aprecieze în mod obiectiv și în ansamblu, precum și să se pronunțe asupra tuturor pretențiilor deduse judecății, prin raportare la normele de drept material incidente și la circumstanțele concrete ale cauzei.

În conformitate cu art. 427 lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de avocatul Igor Șcheau, în interesele lui Constantin Vition.

Se casează încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Leova din 9 februarie, emisă în actuala cauză civilă și, soluționând prin decizie problema respectivă, adoptă o nouă soluție, potrivit căreia:

Se respinge cererea privind excepția de tardivitate, înaintată de reprezentantul pârâtei S.R.L. „Investconstruct Pro”, avocatul Anatolii Toia.

Se restituie cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Constantin Vition către S.R.L. „Investconstruct pro”, intervenientul accesoriu Agenţia pentru Protecția Consumatorilor şi Supravegherea Pieţei, Agenția pentru Supraveghere Tehnică privind rezoluțiunea contractului, restituirea contravalorii produsului din motivul neconformității acestuia şi repararea prejudiciului material şi moral cauzat consumatorului în aceeași instanță, în același complet de judecată, pentru examinare în fond.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu
Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Roman Pascari